

**Epistola anatomica, problematica nona / Authore Andrea Ottomaro
Goelicke ... ad virum clarissimum Fredericum Ruyschium [With his reply] ...
De cursu arteriarum per piam matrem cerebrum involventem, de tertia
cerebri meninge, de arteriis membranarum cavitates ossis frontis supra
narium radices & eassub sella equina investientium, nec non de vasis
arteriosis novis hepatis & diaphragmatis.**

Contributors

Goelicke, Andreas Ottomar, 1670 or 1671-1744.
Ruysch, Frederik, 1638-1731.

Publication/Creation

Amstelaedami : Apud Jansonio-Waesbergios, 1724.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/ssucwetv>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

EPISTOLA

A N A T O M I C A , P R O B L E M A T I C A

N O N A .

Authore

ANDREA OTTOMARO GOELICKE,

Med: D.

Ad Virum Clarissimum

F R E D E R I C U M R U Y S C H I U M ,

Med. Doct. Anatomiæ ac Botanices Professorem.

D E

Cursu arteriarum per Piam matrem cerebrum involven-
tem , de tertia cerebri meninge , de arteriis membra-
narum cavitates ossis frontis supra narium radices & eas
sub sella equina investientium , nec non de vasis arte-
riosis novis Hepatis & Diaphragmatis.

A M S T E L A E D A M I ,

Apud JANSONIO-WAESBERGIOS, 1724.

EPISTOLA

A TOMICA PROBLEMATICA

.A N O I .

ANNO

ANNEA OTTOMARO GÖTTIGER

M.D.

ANNO MDCCLXVII

FRIEDRICH DULSCHIUM

ANNO MDCCCLXVII

D.D.

Cum silentium per Pausum dicitur ceterorum
item, quod tales ceteri mundi, quod ceteris membra-
ta cum curvata omnia tunc sicut tunc est
sunt (et) eadem interflinguntur, nec non quod ante
hanc posse fuisse de Diaphantibus.

AMSTERDAMI

Ab JANSONIO-WAESPERGIO, 1747.

Vir Celeberrime !

Si ingenuum tuum candorem, fervidumque scientiarum Medicarum in dies novo inventorum apparatus augendarum desiderium satis superque perspectum haberem, vix ausus fuisset incomitas hasce ad Te dare literas; Fecit autem amicum illud commercium literarium, quo antehac jam alios beasti, imo invitavit me quadantes singularis amicitia ac favor, quem Vir Clarissimus, *D. Grætz*, amicus meus æstumatissimus non semel mihi deprædicavit, quinimo exosculatus est: Ut adeo hinc certissima spe fruar, Te pro congenita tua humanitate & meæ in scribendo importunitati veniam daturum, & justæ simul curiositati, qua circa problemata quædam Anatomica non minimi momenti tenor, satisfacturum. Epistola enim, inquit *Cicero*, non erubescit; Quippe cuius beneficio in sinum alterius licet effundere liberius, quicquid alias ingenuus vetaret pudor.

In Cranio nostro, Vir Celeberrime, cerebrum cum ejus appendice cerebello, reconditum esse, medullamque oblongatam per totum spinæ dorsi tractum protensam, lippis jam atque tonsoribus notum. Substantiam ejus partim corticalem, partim medullarem esse, teste *Malpighio*, jam observarunt suo tempore *Piccolomineus*, *Lindenius*, *Bauhinus*, & post ipsos Anatomici, quod sciam, omnes. Meninges denique Cerebri, duram æque ac piam, communia ipsius involucra esse, nec tantummodo exteriorem ejus peripheriam circumcingere, sed in intricatissimos ac tantum non labyrintheos gyros, anfractus atque fulcos fese insinuare, magna etiam industria in *Anatome Cerebri* indagavit *Willisius*; Quibus & nuper ultimam veluti manum adhibuit solers tua dexteritas, quando in Responsione ad Epistolam Problematicam Septimam Viri Expertissimi *D. Grætz* piam matrem Cerebellum investientem in Fig. I. unumque ex processibus ipsius falciformibus cum mirabili vasorum reptatu in Fig. II. accuratissime delineasti.

Istud igitur solummodo anxium me tenuit quid de reptatu Arteriarum Piæ Matris Cerebrum & Spinalem medullam investientis, quem *D. Bidloo* expressit Tab. VIII. Fig. V. ut & Tab. X. Fig. I.

E P I S T O L A

sentirem, cum illum longe alium in nitidissimis Musei tui præparatis viderim, quidque judicarem de tertia Cerebri membrana, duræ & piæ intermedia, de qua in Tablis suis Anatomicis idem agit **D. Bidloo**, esletne illa chimærica, an vero realiter ibidem existens, quemadmodum historiæ Anatomicæ eadem aliis ohtigist' e fata, testantur. Prius persuadere mihi non licuit de Viro in re Anatomicâ usque adeo celebri, qui de sua in secundis cadaveribus humanis felicitate & dexteritate tantam spargit gloriam, præprimis cum illam in publicis Demonstrationibus nuper flatu à Te exhibtam, ipso etiam præsente **Profess. Bidloo**, viderim, & **D. Bohnius** Professor Medicinæ Lipsiensis primam inventionis laudem ipsi haud obscure affignare videatur in *Circulo Anatom. Progymnas.* **xxi. p. 333.** ubi hunc in modum loquitur: *Primus, quantum ego quidem novi, Bidloo in Anatome sua corporis humani mentionem fecit tertiae cujusdam membranæ, duræ ac piæ intermediæ, quam in nupera pariter sectione publica cadaveris virilis, non tertia à morte hora, ut Anatomico huic contigit, sed decimo quinto die spectatoribus meis videndam præparavi.* Quicquid tamen horum sit, dolenda nihilominus fœtus hujus Anatomici sors, eo quod parentem usque adeo infelicem agnoscat, quippe qui meretricio prorsus amore eundem in naturali suo squalore dereliquit, nec aquâ abluit, aut sale fricuit, ut sic nitidiori formâ prodiret in orbem, oculisque aliorum placeret. Cultum itaque atque favorem omnium ingenuorum Philiatrorum promereberis, si accuratiōri Iconismo vasa Piæ Matris cerebrum & medullam spinalem involventis, ut & Membranam hancce arachnoiden ejusque continuationem depinxeris; cuius itidem progenie sit membrana, inventiōns cavitates supra narium radices in osse frontis, necnon illius, cingentis cavitates sub sella equina, quæque mirificæ vasorum sanguineorum ibidem sint ramifications.

Circa Hepatis structuram & usum nec non vasa illud perreptantia magna etiam ab omni tempore foverunt præjudicia Medici.

Adeo ut etiam primas huic visceri concedere & sanguificationis negotium illi demandare haud erubuerint, quamvis mox alii de folio suo illud deturbaverint, ejusque ineptitudinem ad nobilem ejusmodi provinciam sustinendam sole clarius demonstraverint; Donec tandem ingeniosissimus **Malpighius** fabricam ejus enucleatus indagasset, indeque verum ejus usum ostendisset. Vasa sanguinea, per glandulosum ipsius parenchyma artificiose d spersa quod

quod attinet, ea communi Anatomicorum consensu in *Adducentia & Abducentia* dispescuntur. Prioris generis sunt Arteria Hepatica ex dextro Arteriae Cœliacæ ramo oriunda, Vena portarum, quæ à quibusdam munus Arteriis simile obire creditur, & Nervus hepaticus. Posterioris vero; Venæ Cavæ surculi, vasa lymphatica, ex singulis glandulosis acinis ortum capientia, & Pori bilarii. Atque hæc sunt, quæ in Institutionibus suis Anatomicis recitare solent Authores ad unum omnes. Neque enim ulli mirum videri debet, cum plurimi, si non omnes, ignorent genuinam methodum tam mysteriosam vasorum disseminationm investigandi. Tibi vero, Celeberrime Vir, cum hæc naturæ sacraria pateant, quippe qui totos dies in rimandis ejusmodi arcanis consumis, ac modum calles vascula subtilissima Capillaria, Microscopiis etiam vix observabilia ceracea quadam materia adimplendi, non sane video, quid candore tuo æquius aut dignius esse queat, quam ut hâc in parte curioforum desideria impleas, atque si quæ nova habeas inventa circa vasa Hepatis sanguinea præter illa, quæ vulgo Anatomici recenserent, eadem in magnum rei Medicæ emolumentum communicare ne graveris.

Non est autem, Vir Celeberrime, quod malevolorum invidiam & obtrectatiunculas vel minimum moreris; Hi enim ubi æmulari non possunt, conantur saltem Zoilorum more aliorum de scientiis bene meritorum Virorum famam arrodere aliisque suspectam reddere, sicuti & in hac ipsa Academia miror Clariss. *Bidloo* in Læctionibus suis qua publicis, qua privatis in Te debacchari, Teque pro Anatomicorum miserrimo proclaimare non erubescere. Sed scias quæso, Artem non habere oforem, nisi ignorantem, ac reprehendere multo facilius esse quam imitari. Hisce ergo meliorem opto mentem, ut convitiis suis tandem discant parcere, atque ita brevi ad meliorem redeant frugem. Tibi vero, ut interea tranquillo atque constanti sis animo, atque ea, qua cœpisti, solertia studiis tuis Anatomicis adhuc porro invigilare non desinas, foveo.

Multa equidem adhuc alia forent, Vir Celeberrime, de quibus à Te edoceri cuperem; imprimis quæ concernunt Diaphragma ejusque Vasa sanguinea; Et an non justæ suspicioni locus esse queat præter Arterias jamdum ab aliis descriptas, alias adhuc esse, ad ipsum Diaphragma tendentes, de quibus ne somniarunt quidem in hunc usque diem Anatomici. Sed vereor, partim ne limites atque cancellos Epistolæ transfiliam, partim etiam ne humanitate

tua nimium abuti videar. Quod denique supereft, Deum O. M. imploro, ut non solummodo vegetum Tibi corpus ad Nestoreos usque annnos fospitet & coniervet, sed & in mediis malevolorum calumniis mentem tuam dulci acquiescentia ac tranquillitate perfundat in summum Artis nostræ decus atque emolumentum. Vale, Vir Celeberrime, meque favore tuo in posterum dignare, qui perpetuo futurus sum

Celeberrimi Nominis Tui

Scribeb. è Museo meo
Lugdun. Batav. die
10. April. 1697.

Observantissimus Cultor,

ANDREAS OTTOMAR GOELICKE,

Med. D.

FRE.

FREDERICI RUY SCHII

RESPONSIo,

Ad Virum Expertissimum

ANDREAM OTTOMARUM GOELICKE,

Med. D.

In Epistolam ejus Anatomicam, Problematicam

D E

Cursu Arteriarum per Piam Matrem cerebrum involventem, de
tertia Cerebri meninge, de Arteriis Membranarum cavitatis
Ossis frontis supra narium radices & eas sub sella equina
investientium, &c.

Experientissime Vir,

NULLA literæ Tuæ x. April. mihi traditæ indigebant
veniâ, vel prolixâ excusatione; gratissimum quip-
pe mihi fuit, cognoscere ex Amico te Amicum, at-
que hinc occasionem mihi suppeditatam, desideriis
tuis curiosis satisfaciendi. Dubito autem an in to-
tum illis satisfacturus sim, multis enim hîc me dif-
ficultatibus intricatum profiteor, præsertim circa delineationem
Membranae Arachnoideæ, quam à me exigis: Adeo enim subtilis
existit, totque in locis Piæ Matri subiectæ ejusque Vasis sanguineis
nexibus fibrosis connata, ut nulla omnino arte ab eadem tota quan-
ta illibata separari possit, præsertim illo in loco, ubi Cerebri he-
misphærium utrumque parte superiore sub Dura Matre investit:
Flatu quidem per tubulum adacto innumeris in locis elevatur, mox
autem denuò subsidet atque disparet, unde quivis haud difficulter
concludere potest difficultatem imo impossibilitatem illam illibâ-
tam delineandi: Circa Cerebellum autem, præsertim parte poste-
riore, ut & Spinalē Medullam facillimè flatu recedit à cæteris
involutis, adeo ut ibidem accuratius depingi possit.

Hoc dicta *Membrana seu Tunica Arachnoidea* habet peculia-
re,

re, neque in Crassa, neque in Pià Matre hactenus à me observatum quod nimis non solum sit membrana adeo subtilis, ut nulla detur in corpore subtilior, (quam ob causam primi quoque inventores, Cl. Viri *Blasius*, *Sladus*, *Quina*, *Swammerdam*, &c. qui consortium quoddam inter se fovebant A. 1665, & 1666. hanc membranam nomine *Arachnoideæ* condecorarunt.) Verùm etiam quod flatu à subjectâ Pià Matre innumeris in locis disjuncta, Membranam Cellulosam mentiatur (præfertim Cerebri membranis humore copioso obsitis) cùm tamen cellulosa neutiquam sit.

Verisimile quoque non est, pinguedinem, quam sub Durâ Matre nonnunquam reperi, & in Musæo meo reservatur, hospitari in dictâ *Tunicâ Arachnoideâ*, utpote Arteriolis rarissimis, si ullis, parte Cerebri superiore obsita; sed eandem solùmmodo in Pià Matre hærere, puto.

Miraberis autem, Experientissime Vir, me statuere per dictam *Tunicam Arachnoideam*, quâ superiore Cerebri partem involvit, rarissima, si ulla, disseminari vasa sanguinea; sed miror & ego summopere, talia vasa nunquam in conspectum meum venisse, cùm tamen totius corporis vascula minutissima novo artificio nostro detegere hactenus potuerim. Fateor equidem mihi visa quandoque vasa quædam per eam, ubi Medullam spinalem investit, dispersa, unde quidem quis conjicere posset, eandem quoque, ubi Cerebri partem superiore involvit, suis gaudere vasculis sanguineis, præfertim si cuipiam etiam lubeat Achilleum illud, quo ex partium nutritione vasorum sanguineorum præsentiam jam in Cathedris demonstrant, argumentum in subsidium vocare; Verùm enim vero aliud longe existimo esse, vasa quædam conjecturâ adstruere, aliud vero, eadem demonstrare, imo depingi curare, quemadmodum Profess. *Bidloo* fecit: sint enim sua quibusvis corporis humani partibus vasa sanguifera, illis tamen unum eundemque reptatum haud attribuet ille, qui fumo & fuco oculos suos obduci haud patitur. Idecirco suspiciones pro veris non vendam, neque vasa delineare affecto, quæ oculi mei nunquam tetigere, malo enim mancam aliquando descriptionem relinquere, quâm turpi fraude lectorem meum fallere. Commodum quidem esset, atque otiosis cerebris dignum & acceptum opus, si eruditæ ejusmodi conjecturis seu verissimæ autopsiæ fidem facerent, sic enim dubia plurima, quæ circa nonnullas corporis partes anxios tenent accuratores, brevi temporis spatio evanitura essent.

Ita

Ita circa Secundinam humanam conjecturis suis facillimè opendarent vasa sanguinea ubique dispersa per Membranam Chorion, quod tamen veritati oculari nullatenus consentaneum est, cùm solum distributa videantur per partem ejus medium, non verò ulterius, ubi scilicet Placenta cohæret, ibi quoque vasorum myriadibus superbit. Præterea haud difficulter etiam concederent vasa sanguinea ipsi Amnio substrato, cùm tamen Membrana Chorion tot vasis in sui medio dotata, ne minimū quidem ramusculum illi impertiat, id quod non adeò mirum videri debet, quoniam duæ hæ Membranæ, Chorion & Amnion, sibi invicem leviter solum cohærent; sed hæc in transitu dicta sint. Vasa sanguinea per Piam Matrem disseminata innumeris quidem in locis dictam *Tunicam Arachnoideam* perforant, nullam tamen inde eidem impertitam ramificationem observare unquam potui circa hemisphæria Cerebri anteriora; sæpius quidem imposuerunt mihi vasa illa sanguinea per Piam Matrem dispersa, quæ mentiebantur quoque decurrere per *Arachnoideam*, re autem penitus inspecta, errorem detexi.

Portionem hujus *Tunicæ Arachnoideæ* exiguum flatu elevatam exhibet Tab. 10. *Bidloo* autem portionem ingentem illibatam, & à capite dependentem repræsentat Tab. VIII. Fig. V. id quod impossibile esse reor, oleumque & operam perderent Anatomici, qui illud ad Authorem huncce imitari molirentur. Noli quoque credere, illam *Tunicam* adeò esse crassam, ac *Bidloiana Tabula* citata indigitat; subtiliorem enim, ut dixi, in toto corpore non reperio.

Alteram tuam petitionem quod spectat, Experientissime Vir, scilicet Arteriarum per Piam Matrem distributarum Iconem, lubens quidem Tibi largior, differentiam haud parvam reperi inter illarum reptatum à me hīc exhibitum, inque ipso capite pueri à pluribus jam annis nitidè conservato, à Te visum, & *Bidlo* figuram, quippe quæ vel leviter attendenti autopsiæ contraria manifestè appetit. Consideratione autem dignum est, uniuscujusque circumvolutionis Cerebri Arterias inosculari & uniri cum Arteriis proximè adsitis, id quod *Bidloo* nimis parcè in sua delineatione expressit. Præterea circa circumgyrationes Cerebri Pia Matre adhuc instructas notandum, eas neutiquam tam profundas conspici, quam Pia Matre ablata, ubi fulci & anfractus profundiores visuntur, unde quoque Cerebri superficies, rarò, si unquam, adeò inæqualis existit, ac quidem appetit in *Fig. Bidlo* II. *Tab. 5.* mirari quoque cogor circumvolutiones adeò tenues esse delineatas, nimirum *Tab. ejus X. Fig. 1.* quia

talem earum faciem in homine sano nunquam offendit, quin potius deprehendo eas ad Cerebrum Infantis magis accedere, cum cætera, quæ Figura illa exprimit, cum adulti Cerebro convenient; Ne dicam jam aliquid de imaginariâ & chimericâ delineatione Glandularum substantiæ Cerebri Corticalis in *câdem Tabulâ* exhibita per quas repentina vasa sanguinea nunquam oculis armatis, taceo, in ermis, visa repræsentat.

Quoad progeniem Membranæ, Cavitates supra Narium radices in Osse frontis existentes, investientis, nullam deprehendere potui inter eam & Membranas Cerebrum involventes continuationem sensibilem, sed communicare illam solummodo comperio cum Membrana Ossa spongiosa Narium obducente per Foramina in fundo dictarum cavitatum existentia. Est verò illa Membrana ferè ejusdem subtilitatis cum *Tunicâ Arachnoideâ*, vasaque per eam disseminata esse, primus orbi litterato intimavit *D. Vieussens*, eorum verum reptatum haud adjecit, unde has Arterias peculiari artificio detectas delineasse, nisi loci defectus in hac Tab. X. illud prohibuisset.

Fungitur verò officio Periostii interni à Durâ Matre diversa & aliena, & propter numerosa vasa sanguinea non sine ratione suspicere licet, non hunc solum ejus usum esse, sed eandem suis gaudere Glandulis insensibilibus, humorem limosum in cavitatibus illis non raro repertum producentibus; à quâ opinione quoque haud alienus est *Clariss. D. Verheyen Profess. Anatom. Lovaniensis accuratiss. Anatom. Tract. V. Cap. II. p. 218.* An 1. ut odor attractus in eadem diutius hæreat, & conservetur? 2. ut fanguis à mucofo humore purgetur?

Arteriarum distributionem quod attinet per sinus Ossis Sphænoides Membranulam, quam valde tenuem quoque deprehendo, eam Tibi, Expertissime Vir, datâ occasione exhibitus sum.

Arterias Hepaticas novas nonnullas mihi detexit Annus superior, deprehendique earum alias oriri à Vasis Diaphragmaticis, quæ scilicet ubi Diaphragmati prospexerint, ulterius descendunt, & per gibbosam Hepatis partem ulterius distribuuntur, communicantque cum Arteriâ Hepaticâ jam notâ. Plurimæ verò aliæ exiles oriuntur ab Arteriis per ligamentum Hepatis suspensorium utrumque disseminatis.

Quod Arterias Diaphragmaticas concernit, præter notissimas, Phrenicas dictas, novas duas ex Subclaviis cum Venis oriundas, detexit *Clariss. Verheyen Anatom. Tract. III. Cap. III. p. 124. & varias*

varias quoque exiles invenit à Lumbaribus aut adiposis prodeuntes; Quibus omnibus addere possem plures considerabiles Arterias ab inferioribus & interioribus Intercostalibus oriundas. Arteriae enim hæ intercostales inferiores, dispersæ per spatia intercostalia inferiora ulterius repunt per Diaphragma, & cum cæteris ejus Arteriis uniuntur, Præter hasce Diaphragma quoque adipiscitur non raro Arteriolas exiguae à ramis Splenicis ortas, quas tamen ob temporis angustiam & spatii in hac Tabula defectum non delineavi.

Profeſſ. Bidlo obtrectatiunculas in suis lectionibus publicis atque privatis contra me effutitas à longo quidem tempore intellexi, generoso tamen semper sprevi silentio, adhuc & flocci, nihilique facio. Debacchetur in me, prout in alios fecit, infra iram meam illa habeo; Muscæ enim pupugere Maronem. Dicat & clamet me esse Anatomicum miserrimum, nihil tamen inde addet suæ gloriæ, aut meæ detrahet famæ, quam sartam tectamque mihi servarunt, servabuntque labores mei indefessi, & ingenua Candidorum judicia. Malo enim audire miserrimus Anatomicus, ut & subtilis Lano, quam Leno Famosus.

De eo saltem securus atque latus, quod promissa mea rebus hactenus semper responderint, id quod Doctiorum quilibet testari potest, cum è contra alii Professionis honorem affectantes, aureos polliceantur montes, atque Nosocomia vix omnia studio eorum Anatomico sufficientia largitura esse Cadavera, jactitant, honore verò tandem consecuto, inani fuco fallant Studiosorum exspectationem, atque vix intra Triennium unam spectionem, in Theatro Publico Anatomico moliantur; inque promissis turpiter delinquant. Hisce vale, & amare perge eum, qui toto pectore semper erit.

Experientissime Vir-

E Musæo Amstelod.
die 1 May 1697.

Tibi addictissimus.

FREDERICUS RUYSCHEUS.]

TABULA HÆC DECIMA

Juvenis caput, per aliquot annos nitidè, & viventis instar, conservatam, repræsentat.

Quanta sit differentia inter hancce Figuram, & illam à Bidloo in lucem editam, (quoad Arteriarum, per Piam Matrem excurrentium reptatum, atque copiam, nec non quoad representationem Sulcorum Cerebri, Pia Matre & Membrana Arachnoidea investitorum,) quivis lustrare poterit, idque haud solum in hac Figura, verùm etiam in objecto ipso, ad cuius imitationem sculptor hanc confecit Figuram; Quem in finem dictum objectum vivido colore præditum, ulterius conservaturus sum.

- A. Dictum caput indigit.
- B. Tubulum inter Membranam Arachnoideam, & Piam Matrem insertum, ut flatu adacto à se invicem recederent.
- C. Portionem Membranæ Arachnoideæ à flatu elevatam.
- D. Minutissimas quasdam Vesiculos à flatu in conspectum prodeuentes, ortumque ducentes non solum à flatu, verùm etiam à latice aquoso inter dictam Membranam Arachnoideam, & Piam Matrem hospitante, repræsentat.
- E. E. Minutissimas portiones Membranæ Arachnoideæ à flatu simul elevatas, exhibent.
- F. Tabulæ Vitreæ Cranii portionem

prominentem, & inter utrumque cerebri Hemisphærium sese insinuantem, demonstrat.

H. Sulcum denotat inter utrumque Cerebri Hemisphærium, è quo Arteriæ plurimæ emergentes, modò dictis lateralibus Arteriis infinitis in locis per Anastomoses nectuntur.

I. Sulcœ s. Anfractus Cerebri repræsentat, Pia Matre & Membrana Arachnoidea tectos, unde eorum profunditas obliteratur; id quod in Bidloï Tab. 5. ut & Tab. 8. Fig. 5. haud observatum: in iis enim visuntur fulci admodum profundi, & tanquam dictis tegminibus privi.

3,20.

